

INSPEKCJA
WETERYNARYJNA
**GŁÓWNY LEKARZ
WETERYNARII**

Warszawa, dnia 12 grudnia 2022 r.

INSTRUKCJA

Głównego Lekarza Weterynarii nr BP.0200.1.11.2022

w sprawie sposobu dokumentowania wyników badania przedubojowego zwierząt i poubojowego mięsa oraz w sprawie analizy i weryfikacji danych zawartych w dokumentacji

Opracowano w:
Główny Inspektorat Weterynarii
Biuro Bezpieczeństwa Żywności Pochodzenia Zwierzęcego

Główny Inspektorat Weterynarii ul. Wspólna 30, 00-930 Warszawa
tel.: (22) 623-20-88 fax: (22) 623-14-08 e-mail: wet@wetgiw.gov.pl www.wetgiw.gov.pl

SPIS TREŚCI

Rozdział I. Wstęp	3
Rozdział II. Podstawy prawne	3
Rozdział III. Definicje	5
Rozdział IV. Zakres instrukcji	6
Rozdział V. Zasady prowadzenia dokumentacji elektronicznej w rzeźniach bydła	6
Rozdział VI. Zasady prowadzenia dokumentacji w formie papierowej w rzeźniach, punktach skupu dziczyzny i zakładach obróbki dziczyzny	10
Rozdział VII. Zasady prowadzenia dokumentacji z badania przedubojowego zwierząt i poubojowego mięsa przeznaczonego na użytek własny	12
Rozdział VIII. Analiza i weryfikacja danych	14
Rozdział IX. Przepisy dostosowujące	15
Rozdział X. Przepisy końcowe	16

Niniejsza instrukcja została wydana na podstawie art. 13 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r., poz. 306 z późn. zm.).

Stosowanie niniejszej instrukcji, jako aktu prawa wewnętrznego, nie może prowadzić do naruszenia przepisów powszechnie obowiązujących. Na przepisy niniejszej instrukcji nie należy powoływać się przy rozstrzyganiu o prawach i obowiązkach podmiotów prywatnych, gdyż nie jest ona dla nich wiążąca.

Rozdział I. Wstęp

Główny Lekarz Weterynarii wydaje niniejszą instrukcję ze względu na:

- 1) obowiązek opracowania procedury przeprowadzania i dokumentowania kontroli urzędowych w ramach badania przedubojowego i poubojowego, zgodnie z art. 12 ust. 1 i art. 13 rozporządzenia (UE) nr 2017/625 oraz art. 39 rozporządzenia (UE) nr 2019/627;
- 2) potrzebę dokumentowania, jednolicie w skali kraju, wyników kontroli urzędowych w zakresie badania przedubojowego zwierząt i poubojowego mięsa w rzeźni, w ramach nadzoru nad ubojem zwierząt;
- 3) potrzebę dokumentowania, jednolicie w skali kraju, wyników kontroli urzędowych w zakresie badania przedubojowego zwierząt i poubojowego mięsa wyprodukowanego na użytek własny w gospodarstwie;
- 4) potrzebę dokumentowania, jednolicie w skali kraju, kontroli urzędowych w zakresie badania poubojowego mięsa w zakładzie obróbki dziczyzny;
- 5) konieczność uregulowania sposobu dokumentowania oględzin tusz zwierząt łownych, które są przeznaczone do wysyłki do innych państw członkowskich UE;
- 6) objęcie wyników badań sprawozdawczością statystyczną;
- 7) potrzebę wprowadzania rozwiązań informatycznych w Inspekcji Weterynaryjnej ułatwiających sprawowanie nadzoru w rzeźniach.

Rozdział II. Podstawy prawne

Niniejsza instrukcja została opracowana zgodnie z poniższymi przepisami prawa powszechnie obowiązującego:

- 1) ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r., poz. 306 z późn. zm.), zwana dalej „ustawą o Inspekcji Weterynaryjnej”;

- 2) ustawa z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2020 r., poz. 1753 z późn. zm.);
- 3) rozporządzenie (WE) Nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002 r., str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463);
- 4) rozporządzenie (WE) Nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004 r., str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319);
- 5) rozporządzenie (WE) Nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004 r., str. 55, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14);
- 6) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. L 095 z 7.4.2017, s. 1 z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem (UE) nr 2017/625”;
- 7) rozporządzenie delegowanego Komisji (UE) 2019/624 z dnia 8 lutego 2019 r. dotyczące szczególnych przepisów w dziedzinie przeprowadzania kontroli urzędowych dotyczących produkcji mięsa oraz obszarów produkcyjnych i obszarów przejściowych w odniesieniu do żywych małży zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 (Dz. Urz. L 131 z 17.5.2019, str. 1 z późn. zm.);

- 8) rozporządzenie wykonawczego Komisji (UE) 2019/627 z dnia 15 marca 2019 r. ustanawiające jednolite praktyczne rozwiązania dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2074/2005 w odniesieniu do kontroli urzędowych (Dz. Urz. L 131 z 17.5.2019, s. 51 z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem (UE) nr 2017/627”;
- 9) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. UE L 147 z 31.05.2001 r., str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289);
- 10) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 października 2010 roku w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny (Dz. U. z 2016 r., poz. 885 z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem określającym wymagania przy produkcji mięsa na użytek własny”;
- 11) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 grudnia 2019 roku w sprawie niektórych wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego w rzeźniach o małej zdolności produkcyjnej, położonych na terenie gospodarstw (Dz. U. z 2020 r., poz. 56), zwane dalej „rozporządzeniem określającym wymagania dla rzeźni o małej zdolności produkcyjnej położonych na terenie gospodarstw”;
- 12) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 sierpnia 2021 r. w sprawie środków podejmowanych w związku z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń (Dz.U. z 2021, poz. 1485), zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie środków podejmowanych w związku z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń”.

Rozdział III. Definicje

Do celów niniejszej instrukcji mają zastosowanie następujące określenia:

- 1) „**miejsce gromadzenia tusz zwierząt łownych**” - oznacza zakład, w którym są składowane w warunkach kontrolowanej temperatury nieoskórowane tusze grubej zwierzyny łownej przed ich wysyłką do zakładu obróbki dziczyzny zlokalizowanego w innym państwie członkowskim UE (takim miejscem może być np. punkt skupu dziczyzny);

- 2) „zakład obróbki dziczyzny” – oznacza zakład, w którym zwierzęta łowne pozyskane w wyniku polowania są poddawane obróbce (skórowane, patroszone), a mięso z nich pozyskane jest przygotowywane do wprowadzenia na rynek.

Rozdział IV. Zakres instrukcji

1. Niniejsza instrukcja skierowana jest do urzędowych lekarzy weterynarii przeprowadzających kontrole urzędowe obejmujące:
  - 1) badanie przedubojowe w myśl art. 17 lit. c rozporządzenia (UE) nr 2017/625;
  - 2) badanie poubojowe w myśl art. 17 lit. d rozporządzenia (UE) nr 2017/625;
  - 3) oględziny nieoskórowanych tusz zwierząt łownych lub badanie poubojowe oskórowanych tusz zwierząt łownych;
  - 4) badanie przedubojowe zwierząt i poubojowe mięsa w gospodarstwie w ramach „uboju na użytek własny”, na wniosek posiadacza lub w przypadku, gdy taki obowiązek wynika z przepisów.
2. Instrukcja określa:
  - 1) sposób dokumentowania wyżej wymienionych kontroli urzędowych, prowadzonych przez urzędowych lekarzy weterynarii;
  - 2) sposób prowadzenia przez powiatowego lekarza weterynarii rejestru zgłoszeń o zamiarze uboju na użytek własny na terenie gospodarstwa;
  - 3) sposób informowania o otrzymywanych zgłoszeniach dotyczących zamiaru uboju na użytek własny w sytuacji, gdy zwierzę poddawane ubojowi w gospodarstwie pochodzi z innego gospodarstwa zlokalizowanego na terenie innego powiatu,
  - 4) zakres informacji zawartych w zaświadczeniu o przeprowadzeniu badania poubojowego lub badania na włośnię mięsa przeznaczonego na użytek własny.

Rozdział V. Zasady prowadzenia elektronicznej dokumentacji w rzeźniach bydła

1. Dzienniki badania przedubojowego i poubojowego (zwane dalej „dziennikami badania”) w rzeźniach bydła prowadzi się w formie elektronicznej.
2. Elektroniczne dzienniki badania są instalowane na komputerach znajdujących się w każdej nadzorowanej rzeźni prowadzącej ubój bydła.
3. Komputery, o których mowa w ust. 2, są własnością powiatowego inspektoratu weterynarii. Komputery przechowuje się i używa w pomieszczeniach Inspekcji Weterynaryjnej, o których mowa w załączniku III sekcji I rozdziale II pkt 9

rozporządzenia nr 853/2004 albo zamykanym na klucz miejscu, o którym mowa w § 2 pkt 26 rozporządzenia określającego wymagania dla rzeźni o małej zdolności produkcyjnej, położonych na terenie gospodarstw.

4. Każdy urzędowy lekarz weterynarii sprawujący nadzór nad ubojem, w tym lekarze wyznaczeni do prowadzenia czynności urzędowych w rzeźni na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 1 lit. d, j lub I ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej, posiada w elektronicznym systemie służącym do prowadzenia elektronicznych dzienników badania indywidualne imienne konto.
5. Wpisy w elektronicznych dziennikach badania prowadzi każdy urzędowy lekarz weterynarii sprawujący nadzór nad ubojem, dokumentując przeprowadzone przez niego czynności wyłącznie po zalogowaniu się na swoje imienne konto.
6. Jeżeli z przyczyn organizacyjnych nie jest możliwe zapewnienie prowadzenia wpisów w dziennikach badania przez danego urzędowego lekarza weterynarii w sposób określony w ust. 5, powiatowy lekarz weterynarii może wskazać w harmonogramie prac urzędowych lekarzy weterynarii, którzy będą dokonywać wpisów w elektronicznych dziennikach badania. Przy czym wpisów w zakresie badań przedubojowych mogą dokonywać wyłącznie urzędowi lekarze weterynarii, którzy zgodnie z harmonogramem przeprowadzają danego dnia/na danej zmianie badania przedubojowe, natomiast wpisów w zakresie badań poubojowych mogą dokonywać wyłącznie urzędowi lekarze weterynarii, którzy zgodnie z harmonogramem przeprowadzają danego dnia/na danej zmianie badania poubojowe. W przypadku wskazania urzędowych lekarzy weterynarii wprowadzających dane do dzienników badania muszą być zapewnione dokumenty zawierające informacje o osobach wykonujących czynności urzędowe w ramach badania przed- lub poubojowego, na podstawie których wskazany urzędowy lekarz weterynarii dokonał wpisów w dzienniku badania. Dokumenty te przechowuje się w powiatowym inspektoracie weterynarii przez okres trzech lat od ich sporządzenia, a ich forma i treść jest opracowana przez powiatowego lekarza weterynarii.
7. Wpisy w dziennikach badania wprowadza się chronologicznie w miarę postępu uboju zwierząt.
8. Informacje o wynikach badań laboratoryjnych wpisuje się w dziennikach badania niezwłocznie po ich otrzymaniu.
9. W dzienniku badania przedubojowego wpisuje się:
  - 1) gatunek, datę urodzenia i wiek zwierząt dostarczonych do uboju oraz datę i godzinę ich dostarczenia;
  - 2) informację o poddaniu zwierząt ubojowi albo ubojowi z konieczności,
  - 3) datę i godzinę przeprowadzania badania przedubojowego;

- 4) datę i godzinę przeprowadzania powtórnego badania przedubojowego, jeśli dotyczy;
- 5) numery identyfikacyjne zwierząt;
- 6) miejsce pochodzenia zwierząt;
- 7) numer ubojowy (opcjonalnie);
- 8) podmiot dostarczający zwierzęta, jeżeli nie są one dostarczone bezpośrednio przez ich posiadacza;
- 9) numer rejestracyjny środka transportu;
- 10) liczbę zwierząt:
  - a) ogółem,
  - b) padłych:
    - w czasie transportu,
    - na terenie rzeźni,
  - c) chorych lub podejrzanych o chorobę,
  - d) które uległy wypadkowi w czasie transportu lub na terenie rzeźni,
  - e) zdrowych;
- 11) ocenę dobrostanu zwierząt w transporcie, przy wyładunku oraz przepędzie do kojców;
- 12) ocenę czystości zwierząt;
- 13) informację o dopuszczeniu lub niedopuszczeniu do uboju;
- 14) imię i nazwisko urzędowego lekarza weterynarii dokonującego wpisu o przeprowadzonym badaniu przedubojowym (na podstawie używanego profilu uzupełniane automatycznie);
- 15) uwagi (w uwagach należy wpisywać wszelkie istotne informacje związane z nieprawidłowościami pojawiającymi się w ramach wykonywanego badania przedubojowego, w tym informacje o naruszeniach przepisów o identyfikacji i rejestracji zwierząt, informacje o naruszeniach przepisów o ochronie zwierząt np. zwierzętach z rozległymi urazami, ciężarnych krowach w okresie przekraczającym 90 % przewidywanego czasu ciąży, krowach wycielonych w ciągu ostatnich 7 dni, cielętach z niewygojoną całkowicie raną po pępownie, itp., w przypadku uboju z konieczności imię i nazwisko lekarza, który dokonał badania przedubojowego w gospodarstwie oraz nr świadectwa zdrowia, informacje o uboju zwierząt podejrzanych o chorobę lub chorych, itp.).

10. W dzienniku badania poubojowego wpisuje się:

- 1) datę przeprowadzenia uboju i badania poubojowego;

- 2) numery identyfikacyjne zwierząt oraz miejsce pochodzenia zwierząt – pozwala się uzupełnienie automatyczne, na podstawie danych wprowadzonych w dzienniku badania przedubojowego;
- 3) ocenę dobrostanu zwierząt w czasie ich przepędu do miejsca oszłamiania, w czasie oszłamiania oraz wykrwawiania;
- 4) gatunek i wiek zwierząt z uwzględnieniem następujących zakresów wiekowych:
  - do 12. miesiąca życia,
  - powyżej 12. miesiąca życia do 48. miesiąca życia,
  - powyżej 48. miesiąca życia;
- 5) numer tuszy;
- 6) informację o poddaniu zwierząt ubojowi albo ubojowi z konieczności;
- 7) ocenę mięsa:
  - a) liczbę tusz uznanych za zdatne do spożycia przez ludzi,
  - b) decyzję, numer i datę decyzji o uznaniu mięsa za niezdatne do spożycia przez ludzi:
    - cała sztuka (szt.),
    - płuca (szt. lub kg),
    - jelita (szt. lub kg),
    - wątroba (szt. lub kg),
    - inne narządy lub części (szt. lub kg),
    - krew (kg),
    - numer oraz data i godzina wydania decyzji stronie lub stronom,
  - c) informację o specjalnym oznakowaniu mięsa lub decyzji w sprawie postępowania z mięsem lub przeznaczenia mięsa,
  - d) powód uznania mięsa za niezdatne do spożycia,
  - e) informację o pobranych próbkach celem przeprowadzenia badania laboratoryjnego:
    - data pobrania i numery protokołów pobrania próbek,
    - kierunek badania laboratoryjnego,
    - wynik badania laboratoryjnego,
    - numer sprawozdania z badania laboratoryjnego,
    - imię i nazwisko urzędowego lekarza weterynarii przyjmującego wynik badania w kierunku BSE zwierząt z grupy ryzyka;

- 8) imię i nazwisko urzędowego lekarza weterynarii dokonującego wpisu o przeprowadzonym badaniu poubojowym (na podstawie używanego profilu uzupełniane automatycznie);
  - 9) uwagi (w uwagach należy wpisywać wszelkie istotne informacje związane z nieprawidłowościami pojawiającymi się w ramach wykonywanego badania poubojowego).
11. Po zakończonym dniu ubojowym urzędowy lekarz weterynarii wysyła elektroniczny zapis kontroli przeprowadzonych w ramach badania przedubojowego zwierząt i poubojowego mięsa w formie pliku elektronicznego, zawierającego rekordy wszystkich dni ubojowych od początku danego roku. Kolejny raport zawiera wszystkie zapisy od początku roku uzupełnione o kolejny dzień ubojowy. Dzienny raport z przeprowadzonych kontroli urzędowych, jest wysyłany na adresy poczty elektronicznej właściwego dla lokalizacji rzeźni powiatowego oraz wojewódzkiego inspektoratu weterynarii, nie później niż do rozpoczęcia następnego dnia ubojowego.
12. Raporty, o których mowa w ust. 11, przechowuje się w powiatowym inspektoracie weterynarii oraz wojewódzkim inspektoracie weterynarii w formie elektronicznej przez okres 3 lat od zakończenia danego roku kalendarzowego.
13. Po zakończonym roku kalendarzowym, powiatowy lekarz weterynarii zapisuje na nośniku danych zabezpieczonym przed zniszczeniem, kopię bazy danych z danej rzeźni z folderu „Bazy danych”. Kopie bazy danych na zabezpieczonych nośnikach przechowuje się przez okres 3 lat od zakończenia danego roku kalendarzowego.

Rozdział VI. Zasady prowadzenia dokumentacji w formie papierowej w rzeźniach, punktach skupu dziczyzny i zakładach obróbki dziczyzny

1. Urzędowi lekarze weterynarii mają obowiązek prowadzenia dokumentacji, na formularzach zgodnych ze wzorami określonymi w załącznikach do niniejszej instrukcji:
  - 1) w rzeźniach innych niż wymienione w rozdziale V:
    - a) dzienników badania przedubojowego zwierząt lub dzienników badania przedubojowego drobiu,
    - b) dzienników badania poubojowego mięsa lub dzienników badania poubojowego mięsa drobiowego;
  - 2) w miejscach gromadzenia tusz zwierząt łownych - dzienników oględzin nieoskórowanych tusz zwierząt łownych;
  - 3) w zakładach obróbki dziczyzny:

- a) dzienników oględzin nieoskórowanych tusz zwierząt łownych,
  - b) dzienników badania poubojowego mięsa pozyskanego w wyniku odstrzału zwierząt łownych.
2. Dzienniki są prowadzone w formie papierowej, z zastrzeżeniem ust. 8.
  3. Urzędowy lekarz weterynarii wprowadza niezwłocznie informacje do dzienników, w sposób czytelny, a dokonywane w nich skreślenia i poprawki zostają potwierdzone własnoręcznym podpisem, z zastrzeżeniem ust. 8, datą i godziną ich dokonania, umożliwiając weryfikowanie wprowadzonych zmian przez zachowanie czytelności skreślonych wyrażań lub liczb.
  4. Wpisy w dziennikach badania prowadzi każdy urzędowy lekarz weterynarii sprawujący nadzór nad ubojem.
  5. Jeżeli z przyczyn organizacyjnych nie jest możliwe zapewnienie prowadzenia wpisów w dziennikach badania przez danego urzędowego lekarza weterynarii w sposób określony w ust. 4, powiatowy lekarz weterynarii może wskazać w harmonogramie prac urzędowych lekarzy weterynarii, którzy będą dokonywać wpisów podobnie, jak to zostało określone w rozdziale V ust. 6.
  6. Kolejne wpisy w dziennikach są dokonywane w sposób chronologiczny (od najwcześniejszej daty do najpóźniejszej).
  7. Strony w dziennikach są opatrzone kolejnymi numerami oraz stanowią druki ścisłego zarachowania. Na wewnętrznej stronie okładki dziennika powinna zostać zamieszczona informacja o liczbie stron.
  8. W rzeźniach innych niż wymienione w rozdziale V dozwala się prowadzenia dzienników w formie elektronicznej pod warunkiem, że program używany do dokumentowania wyników badań posiada zabezpieczenia uniemożliwiające dostęp osobom nieupoważnionym oraz pozwala na identyfikację osoby, która wprowadza dane, daty oraz godziny ich wprowadzania oraz wszelkich dokonywanych zmian i poprawek. Wprowadzane do programu dane, po zakończeniu badań są drukowane z podaną datą i godziną wydruku. Ponadto, strony wydruku są opatrzone kolejnym numerem, własnoręcznym podpisem i pieczęcią urzędowego lekarza weterynarii. W przypadku wykorzystywania dla innych gatunków niż bydło programu, o którym mowa w rozdziale V, zastosowanie mają wymagania zawarte w ust. 11-13 tego rozdziału.
  9. Dzienniki są przechowywane w powiatowych inspektoratach weterynarii w sposób chroniący je przed niedozwolonymi zmianami, nieupoważnionym rozpowszechnieniem, uszkodzeniem lub zniszczeniem przez okres 3 lat od zakończenia danego roku kalendarzowego.

10. Wzór dziennika:

- 1) badania przedubojowego zwierząt określa załącznik nr 1 do niniejszej instrukcji, który jest stosowany w rzeźniach innych niż rzeźnie bydła,
- 2) badania poubojowego mięsa (zwierząt poddanych ubojowi w rzeźni lub ubitych z konieczności) określa załącznik nr 2 do niniejszej instrukcji i jest stosowany w rzeźniach innych niż rzeźnie bydła,
- 3) badania przedubojowego drobiu określa załącznik nr 3 do niniejszej instrukcji,
- 4) badania poubojowego mięsa drobiowego określa załącznik nr 4 do niniejszej instrukcji,
- 5) oględzin nieoskórowanych tusz zwierząt łownych określa załącznik nr 5 do niniejszej instrukcji,
- 6) badania poubojowego mięsa pozyskanego w wyniku odstrzału zwierząt łownych określa załącznik nr 6 do niniejszej instrukcji.

Rozdział VII. Zasady prowadzenia dokumentacji z badania przedubojowego zwierząt i poubojowego mięsa przeznaczonego na użytek własny

1. Urzędowi lekarze weterynarii mają obowiązek prowadzenia dokumentacji z badania przedubojowego zwierząt oraz badania poubojowego mięsa przeznaczonego na użytek własny w gospodarstwie w formie dziennika badania, na formularzu zgodnym ze wzorem określonym w załączniku nr 7 do niniejszej instrukcji.
2. Do prowadzenia, w tym wypełniania i przechowywania, dzienników badania przedubojowego zwierząt oraz poubojowego mięsa pozyskiwanego w ramach uboju na użytek własny, stosuje się odpowiednio zasady określone w rozdziale VI ust. 2 – 7.
3. Powiatowy lekarz weterynarii na podstawie otrzymywanych zgłoszeń o zamiarze uboju na użytek własny prowadzi rejestr tych zgłoszeń, którego wzór określa załącznik nr 8.
4. W rejestrze, o którym mowa w ust. 3, powiatowy lekarz weterynarii wpisuje informacje o przeprowadzonym uboju w gospodarstwie na użytek własny, na podstawie otrzymywanych kopii zaświadczeń, o których mowa w ust. 7, wydanych decyzji lub informacji o zastosowaniu specjalnego znaku, o których mowa w ust. 9, lub dzienników, o których mowa w ust. 1.
5. W przypadkach obowiązku przeprowadzenia badania przedubojowego świń i poubojowego mięsa wieprzowego, o których mowa w § 3 ust. 2 rozporządzenia w sprawie środków podejmowanych w związku z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń, powiatowy lekarz weterynarii informuje osobę zgłaszającą zamiar uboju świń na

- użytek własny, o takim obowiązku oraz przekazuje dane kontaktowe wyznaczonych przez niego do prowadzenia tych czynności urzędowych lekarzy weterynarii. Informacja o tym odnotowywana jest w prowadzonym rejestrze zgłoszeń, o którym mowa w ust. 3.
6. Powiatowy lekarz weterynarii otrzymując informację o zamiarze uboju zwierząt od podmiotu prowadzącego gospodarstwo, na terenie którego przeprowadzony zostanie usługowo ubój na użytek własny, przekazuje ją powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na lokalizację gospodarstwa pochodzenia zwierząt, jeżeli ubój zwierząt na użytek własny prowadzony jest w gospodarstwie zlokalizowanym na terenie innego powiatu, niż gospodarstwo pochodzenia zwierząt. Informacja taka jest przekazywana w powiadomieniu, którego wzór określa załącznik nr 9 do niniejszej instrukcji. Wypełniony formularz jest przekazywany bezpośrednio na adres właściwego powiatowego lekarza weterynarii (w formie elektronicznej na adres poczty e-mail, faxem lub w wersji papierowej). Informacje są przekazywane na bieżąco z potwierdzeniem odbioru (automatycznym potwierdzeniem przeczytania wiadomości lub odesłaniem takiej informacji).
  7. Urzędowy lekarz weterynarii w prowadzonym przez siebie dzienniku badania poubojowego mięsa przeznaczonego na użytek własny wpisuje również informacje o wystawionych właścicielom mięsa zaświadczeniach o zdatności mięsa do spożycia/wyniku badania w kierunku włośni w badanej próbce mięsa. Zaświadczenie wydaje się wyłącznie w wyniku przeprowadzonego badania poubojowego (jeśli dotyczy) lub badania na obecność włośni w badanej próbce (jeśli dotyczy). Dodatkowo w określonych przypadkach, o których mowa w § 3 ust. 2 rozporządzenia w sprawie środków podejmowanych w związku z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń, przeprowadzane jest z urzędu badanie przedubojowe. Zaświadczenia wystawia się na wzorze określonym w załączniku nr 10 do niniejszej instrukcji z zastrzeżeniem ust. 10. Kopie wystawionych zaświadczeń, urzędowy lekarz weterynarii przekazuje powiatowemu lekarzowi weterynarii w terminie przez niego określonym, jednak nie rzadziej niż raz na kwartał.
  8. W przypadku pobrania próbki do badania laboratoryjnego, o którym mowa w § 3 ust. 3 rozporządzenia w sprawie środków podejmowanych w związku z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń, zaświadczenie, o którym mowa w ust. 7, wydaje się po otrzymaniu wyniku badania.
  9. Urzędowy lekarz weterynarii w prowadzonym przez siebie dzienniku badania poubojowego mięsa przeznaczonego na użytek własny wpisuje informacje o wydanych decyzjach administracyjnych o uznaniu, w wyniku przeprowadzonego badania laboratoryjnego na obecność włośni, niezdatności mięsa do spożycia. W dzienniku

wpisywane są również informacje o stwierdzeniu na podstawie badania poubojowego, niezdatności mięsa do spożycia i zastosowaniu specjalnego znaku weterynaryjnego, o którym mowa w § 10 rozporządzenia określającego wymagania przy produkcji mięsa na użytek własny. Decyzje administracyjne oraz informacje o zastosowaniu specjalnego znaku weterynaryjnego, o których mowa powyżej, przekazywane są do powiatowego lekarza weterynarii nie później niż następnego dnia roboczego po dniu ich wydania.

10. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 7, może być wystawione przez urzędowego lekarza weterynarii, jako sprawozdanie z badania laboratoryjnego na obecność włośni, pod warunkiem, że sprawozdanie to będzie zawierać wszystkie informacje wymagane w rozporządzeniu określającym wymagania przy produkcji mięsa na użytek własny. W przeciwnym wypadku sprawozdanie z badania laboratoryjnego powinno być załącznikiem do zaświadczenia uzupełnionego o brakujące informacje.
11. W uzasadnionych przypadkach powiatowy lekarz weterynarii może wyrazić zgodę na prowadzenie jednego dziennika przez kilku urzędowych lekarzy weterynarii. Wykaz osób przypisanych do prowadzenia dziennika badania przedubojowego zwierząt i poubojowego mięsa pozyskiwanego w ramach uboju na użytek własny, jest prowadzony na bieżąco przez powiatowego lekarza weterynarii w formie przez niego określonej.
12. Wzór:
  - 1) dziennika badania przedubojowego zwierząt i poubojowego mięsa w ramach uboju/odstrzału na użytek własny określa załącznik nr 7 do niniejszej instrukcji,
  - 2) rejestru zgłoszeń o zamiarze przeprowadzenia uboju zwierząt na użytek własny w gospodarstwach określa załącznik nr 8 do niniejszej instrukcji,
  - 3) powiadomienia o zamiarze uboju na użytek własny w gospodarstwie innym niż gospodarstwo pochodzenia zwierząt określa załącznik nr 9 do niniejszej instrukcji,
  - 4) zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu na włośnie określa załącznik nr 10 do niniejszej instrukcji.

Rozdział VIII. Analiza i weryfikacja danych

1. Powiatowy lekarz weterynarii w czasie kontroli sprawdza poprawność oraz kompletność wprowadzanych danych przez urzędowych lekarzy weterynarii w prowadzonych przez nich dziennikach badania. Weryfikacja prowadzona jest w czasie wykonywanych czynności urzędowych przez urzędowych lekarzy weterynarii wyznaczonych do nadzoru w zakładach, w których prowadzone są elektroniczne dzienniki badania. Poprawność

oraz kompletność danych wprowadzonych do dzienników prowadzonych w formie papierowej weryfikuje się po ich otrzymaniu.

2. Dane wprowadzane w elektronicznych dziennikach badania podlegają analizie w zakresie występowania duplikatów wpisów dotyczących zwierząt, którym nadaje się indywidualny numer identyfikacyjny. W harmonogramie pracy urzędowych lekarzy weterynarii opracowanym przez powiatowego lekarza weterynarii wskazany zostaje urzędowy lekarz weterynarii odpowiedzialny za przeprowadzenie weryfikacji po zakończonym dniu ubojowym. Weryfikuje się wpisy występujące w wygenerowanym dziennym raporcie. W przypadku stwierdzenia wystąpienia duplikatu wpisu, urzędowy lekarz weterynarii informuje powiatowego lekarza weterynarii celem podjęcia niezbędnych działań wyjaśniających.
3. W przypadku elektronicznych dzienników badania powiatowy lekarz weterynarii weryfikuje przesyłane codzienne raporty z każdej nadzorowanej przez niego rzeźni. Raz w tygodniu organ ten prowadzi analizę duplikatów wpisów dot. zwierząt podlegających obowiązkowi nadawania indywidualnego numeru identyfikacyjnego we wszystkich nadzorowanych rzeźniach.
4. Wojewódzki lekarz weterynarii w przypadku elektronicznych dzienników badania weryfikuje przesyłane codzienne raporty z każdej rzeźni działającej na terenie województwa. Organ ten raz na kwartał prowadzi dla wszystkich rzeźni analizę duplikatów wpisów dla zwierząt, które podlegają obowiązkowi nadawania indywidualnego numeru identyfikacyjnego. Sprawdza krzyżowo wpisy wprowadzone w dziennikach badania dla danej rzeźni z danymi przesyłanymi z ARiMR w zakresie uboju zwierząt w poszczególnych rzeźniach.

Rozdział IX. Przepisy dostosowujące

1. W elektronicznych dziennikach badania, o których mowa w rozdziale V, tworzy się konta administratora GIW, administratora WIW i administratora PIW.
2. Prawo do korzystania z konta administratora GIW, administratora WIW lub administratora PIW otrzymuje osoba upoważniona odpowiednio przez Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii lub powiatowego lekarza weterynarii.
3. Zabrania się usuwania lub modyfikowania kont, o których mowa w ust. 1, chyba że zostało to ustalone z organem upoważniającym do posiadania dostępu do danego konta, o którym mowa w ust. 2.

Rozdział X. Przepisy końcowe

1. Traci moc instrukcja Głównego Lekarza Weterynarii BP.0200.1.9/2021 z dnia 18 maja 2021 r. w sprawie sposobu prowadzenia przez urzędowego lekarza weterynarii dziennika badania przedubojowego zwierząt, dziennika badania poubojowego mięsa oraz dziennika badania poubojowego nieoskórowanych tusz zwierząt łownych oraz analizy danych w nich zawartych.
2. Niniejsza Instrukcja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

Zatwierdził:

z up. Głównego Lekarza Weterynarii
Zastępca Głównego Lekarza Weterynarii

Paweł Meyer

/podpisano elektronicznie/

